

عنوان مقاله:

بررسی هنر نقاشی و مجسمه سازی از منظر فقهای امامیه

محل انتشار:

اولین همایش بین المللی افق های نوین در آموزش و پرورش در هزاره سوم (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 36

نویسنده:

سمیرا آذری - سطح سه حوزه علمیه (کارشناسی ارشد فقه و اصول)

خلاصه مقاله:

حکم فقهی مجسمه سازی و نقاشی از دیدگاه امامیه براساس حکمتی که در روایات آمده است و در گذشته وجود داشته مثل همانندی و تشبیه به خالق و قریب العهد بودن مردم به عصر جاهلیت و بت پرستی و نداشتن منفعت حلال حرمت بوده است. در اسلام در راستای دعوت به توحید و یکتا پرستی و تثبیت آن در نفوس پیروانش به مبارزه بی امان با شرک و بت پرستی در همه مظاهر آن برخاسته و از جمله مجسمه سازی و نقاشی را که نوعی تداعی کننده پرستش خدایان چوبی و سنگی بوده است را حرام کرده است. ولی با توجه به انگیزه ها و کاربردهای متنوعی که بعدها به ویژه در عصر حاضر برای این کار هنری پیدا شده که از جمله آنها استفاده در امور پزشکی و تعلیم و تعلم و بزرگداشت مشاهیر و قهرمانان ملی و دیگر منافع حلال، و از سوی دیگر با از بین رفتن انگیزه ها و کاربردهای اولیه این کار هنری حکم به حرمت آن نیاز به تامل و تجدید نظر دارد. این ادله از دلالت بر حرمت با توجه پیدایش شرایط نوین در این کار هنری هم در بعد انگیزه ها و هم در بعد کاربردها و پیدایش منافع محله قاصر است و حکم به جواز مجسمه سازی و نقاشی و دیگر هنرها ی مرتبط با توجه به انگیزه ها و کاربردهای جدید خالی از اشکال است و همچنین استفاده از مجسمه و تصویر و دیگر هنرهای مرتبط در امور آموزشی و پزشکی و خرید و فروش آن ها جهت کسب درآمد و نگهداری آنها به عنوان اثر باستانی بنابه روایاتی که در این زمینه صادر شده است جایز است.

کلمات کلیدی:

اسلام، فقهای امامیه، هنر، نقاشی، مجسمه سازی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1996573>

